

Sygn. akt: XXIII Gz 1591/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Skalska (spr.)

Sędziowie: SO Małgorzata Siemianowicz - Orlik

SO Aneta Łazarska

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

z udziałem T. K.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz wierzyciela w związku z przejściem uprawnienia

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

z dnia 5 października 2017 r. sygn. akt: VIII GCo 1060/17

postanawia:

oddalić zażalenie

SSO Małgorzata Siemianowicz - Orlik SSO Monika Skalska SSO Aneta Łazarska

Sygn. akt XXIII Gz 1591/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 października 2017 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oddalił wniosek Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W. o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 czerwca 2007 r., wydanemu przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VIII GNc 2270/07 przeciwko T. K.. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawca nie wykazał, iż nabył uprawnienie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem wydanym w dniu 12 czerwca 2007 roku w sprawie VIII GNc 2270/07. W ocenie Sądu Rejonowego brak jest podstaw do uznania, że dokumenty wskazywane jako wykaz wierzytelności stanowiły w rzeczywistości integralną część przedmiotowej umowy przelewu. Poza tym dane identyfikujące wierzytelność w Załączniku nie pozwalają na jednoznaczne utożsamienie jej z wierzytelnością stwierdzoną przedmiotowym tytułem egzekucyjnym, gdyż żadna z kwot wskazanych w Załączniku nie odpowiada kwocie roszczenia zawartej w przedmiotowym tytule egzekucyjnym. Nadto w ocenie Sądu nie wykazane zostało przez wnioskodawcę, że warunek opisany w pkt. 1. umowy przelewu wierzytelności się ziścił.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie wniósł wnioskodawca zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił naruszenie art. 778 § 1 k.p.c., poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że brak jest podstaw do nadania

klauszuli wykonalności na następcę prawnego zgodnie z wnioskiem wierzyciela, podczas gdy spełnione zostały wszystkie przesłanki warunkujące nadanie klauzuli wykonalności, a przejście uprawnień na wierzyciela zostało wykazane dokumentem prywatnym z podpisami urzędowo poświadczonymi. W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności do ponownego rozpoznania a także zasądzenie na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że wnioskodawca nie wykazał, iż nabył wierzytelność stwierdzoną wyrokiem wydanym w sprawie VIII GNc 2270/07. W szczególności okoliczność ta nie wynika ze złożonej do akt sprawy umowy przelewu wierzytelności, a konkretnie odnosi się do niemożności ustalenia, czy poświadczenie podpisów osób reprezentujących sprzedawcę wierzytelności dotyczyło umowy z dnia 23 lipca 2013 r. Podpisy te zostały poświadczone notarialnie przez notariusza w dniu 19 lipca 2013 r., zaś umowa przelewu wierzytelności została zawarta w dniu 23 lipca 2013 r. Dodatkowo poświadczenie podpisów z dnia 19 lipca 2013 r. nie zawiera określenia dokumentu, umożliwiającego jego identyfikację. Na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów nie sposób bez wątpliwości uznać, iż przedmiotowe poświadczenie podpisów dotyczy umowy cesji z dnia 23 lipca 2013 r.

Ponieważ, jak słusznie zauważył Sąd I instancji, przesłanką uzyskania tytułu wykonawczego z przejściem uprawnień jest, na podstawie art.788 § 1 k.p.c., przedstawienie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym, umowa z podpisami de facto niepoświadczonymi, nie pozwala na ustalenie, że w wyniku tejże umowy wnioskodawca nabył wierzytelność określoną we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności. Tym samym skarżący nie wykazał spełnienia przesłanek z art. 788 § 1 k.p.c., co skutkowało prawidłowym oddaleniem wniosku.

Nie ma znaczenia okoliczność podnoszona w zażaleniu, iż inny notariusz poświadczył za zgodność podpisy przedstawicieli nabywcy wierzytelności pod umową z dnia 23 lipca 2013 r., bowiem poświadczenie dotyczyło wyłącznie podpisów nabywców wierzytelności i nie odnosiło się do podpisów zbywców. Pozostaje również bez wpływu na ustalenia w sprawie niniejszej przedstawienie przez wnioskodawcę umowy przedwstępnej z poświadczonymi notarialnie podpisami zbywców wierzytelności, gdyż to umową przelewu zbyto przedmiotową wierzytelność, a nie umową przedwstępną i to umowa przelewu wierzytelności jest dokumentem kluczowym w postępowaniu prowadzonym w trybie art.788 § 1 k.p.c. Skarżący powoływał się także na to, że pełnomocnik wnioskodawcy, będący radcą prawnym, potwierdził umowę przelewu za zgodność z oryginałem. Nie zmienia to jednak faktu, że podpisy reprezentantów zbywcy wierzytelności na umowie przelewu wierzytelności nie zostały prawidłowo poświadczone. Pełnomocnik wnioskodawcy poświadczył więc za zgodność z oryginałem kopię dokumentu, który nie został sporządzony z zachowaniem wymogów z art.788 § 1 k.p.c.

Już tylko z powyższych względów brak było podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Jako uzasadnione, aczkolwiek pozostające w stanie faktycznym sprawy bez wpływu na rozstrzygnięcie, należało ocenić zarzuty odnoszące się do wykazania przez wierzyciela, czy wierzytelność objęta wyrokiem była przedmiotem cesji. W ocenie Sądu II instancji dane przedstawione w wykazie załączonym do umowy umożliwiają ustalenie, której wierzytelności dotyczy wniosek. Wbrew ustaleniom Sądu I instancji nie jest konieczne, aby kwoty objęte wyrokiem były identyczne z kwotami wskazanymi w wykazie. Jak słusznie wskazał skarżący, wystarczające jest, aby wierzytelność można było określić za pomocą analizy stosunku zobowiązaniowego, z którego wynikała.

Reasumując, z uwagi na prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego i bezzasadność podstawowego zarzutu zażalenia, zażalenie podlegało oddaleniu.

Wobec powyższego i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSO Małgorzata Siemianowicz - Orlik SSO Monika Skalska SSO Aneta Łazarska